

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

Durará gaire, això?

Segons la tradició i les històries sagrades, Sant Pau, abans que Sant, fou no sols pecador, sinó àdhuc un dels més fermes perseguidors del cristianisme. N'hi hagué prou, però, que un dia, quan més enardit estava contra els cristians, sentís una veu misteriosa que li deia: Pau, Pau, fins quan em perseguiràs? perquè Sant Pau obrís els ulls a la realitat i canviés de vida i de procedir per complet i com per encant momentàniament.

Diem això, perquè són molts els moments en que se'ns fa impossible imaginar de què pot venir que al nostre poble de conversions com la de Sant Pau no se'n vegin a dotzenes.

Qui no ha d'obrir els ulls a la realitat quan li expliquen que qualsevol dia entrarà un Ajuntament nou foragitant els regidors i l'alcalde que ara hi ha, si ja fa cinc anys que fan córrer la mateixa bola?

Qui no ha d'obrir els ulls a la realitat quan li expliquin que l'aigua viva de La Roca no es posarà si la feina primordial i més costosa ja està feta?

Qui no ha d'obrir els ulls a la realitat en veure que la carretera de Santa Agnès, que juraven que no es faria, ja és entregada oficialment a la Generalitat i inaugurada?

Qui no ha d'obrir els ulls a la realitat en veure que durant cinc anys els eters enbutllafadors dels humils no n'han endevinada ni una i que les han equivocades totes?

Que s'hi aprofitin, que no en seran gaires dies de l'Ajuntament, no; el secretari?, ja s'en guardaran de treure'll Metge al Raval?, i un be negrel Escola de noies? i caaa! La Casa de la Vila?, com una cort, la deixaran! Les eleccions?, prou les tenen ben perdudes; aquesta vegada no en sortiran, no; prou tindran un bon desengany. Agutzil? Sereno? Si el posen l'hauran de mantenir ells, però no en perilla, no; un emprèstic que escanyarà el poble, faran. El carrer del Raval? Creieu-vos-ho, que el faran! Són bòfies d'En «Sanjurjo», aquestes!

Ara ens unirem amb dos de la dreta i els tombarem a tots; dilluns petarà la bala; no s'ho pensen ells, no!

Es a dir cinc anys, falta poc, que

1931 - 12 d'Abril - 1936

Cinc anys. Els farà diumenge que el nostre poble ens atorgava la seva confiança perquè regíssim els seus destins, compreguéssim els seus anhels i satisféssim les seves necessitats.

I els farà dimarts, que, contagiats per la febre de patriotisme i de millorament que com un regueró de pólvora envaïa arreu d'Espanya, ens possessionàvem dels llocs que ell ens havia assignat a l'ensems que implantàvem el nou règim a casa nostra.

Cinc anys! Com passa el temps! Cinc anys fructífers; cinc anys que malgrat els terribles temporals que ens ha calgut vèncer, deixaran un record inesborrable i ompliran una pàgina d'avançament i de glòria en la història de La Roca i del seu Municipi.

Cinc anys durant els quals se'ns ha posat totes les traves i totes les dificultats, a fi de fer-nos frustrar la nostra patriòtica obra; amb tot, però, aquesta ha seguit endavant, amb pas lent si voleu en alguns moments, però ferm i segur, sense vacil·lacions ni trontollaments de cap classe, degut només a que darrera nostra hi teníem l'opinió sensata del poble que ens recolzava i que si bé el 12 d'abril del 1931 era una majoria feble, encara que majoria a la fi, el 16 de febrer del 1936 ha demostrat ésser una majoria convençuda i abrumadora; convençuda, perquè ha vist que el programa que li exposàrem per l'abril del 31 s'ha complert, no integrament, sinó àdhuc sobrerament; i abrumadora perquè, a desgrat de totes les calúmies i de tot el xafardeig amb què ens han honorat els nostres adversaris, el nombre d'adictes i d'amics ha crescut d'una manera agradable i encoratjadora a la vegada.

Llavors fou molt reduït el nombre de sufragis que ens donà la majoria; el 16 de febrer d'enguany foren de tres parts dues de ciutadans que votaren per la nostra ideologia i per la nostra causa.

«Consumatum est» podríem dir; tot s'ha consumat. Tot el que vàrem prometre als nostres electors i amics s'ha fet i s'ha complert; podem i devem donar-nos per satisfets.

Hem complert, doncs, la nostra missió i estem disposats a cedir el lloc a qualsevol que, portat pel patriotisme i pel bon intent es presti, refrendat per la voluntat popular, a continuar aquesta tasca de redreçament que nosaltres tenim ben orientada per cert i que ens cap l'orgull de dir que l'hem començada sobre uns fonaments indestructibles.

Només cinc anys! Però cinc anys durant els quals s'ha fet més que no feren amb vint i cinc aquells que ens critiquen i que bescanten la nostra obra.

Estem satisfets; i ho estem no sols per l'obra realitzada, sinó perquè, plens de confiança en l'esdevenidor, augurem hores felices en les quals s'imposarà el seny i la reflexió, que faran possible la realització d'obres molt més profitoses, encara.

I ara, per a celebrar aquest cinquè aniversari de la nostra victòria i de la nostra obra, a tots la més cordial salutació.

FRANCESC ASMARATS i SIMÓ

.....
aguanten l'alè, fent empassar als seus addictes unes pindoles més grosses que la bola de Colom i nosaltres, després de tantes vegades de dir-ho i repetir-ho, com la veu misteriosa que sentí Sant Pau, preguntem a tota aquesta gent de bona fe: Que durará gaire, això? Quin dia obrireu els ulls a la realitat i veureu que res del que us diuen passa, que us enreden m'aserablement ja fa prop de cinc anys?

NYAC

Per 238 vots contra 5, en la sessió d'abans d'ahir, dimarts, les Corts destituïren de la Presidència de la República el senyor Nicet Alcalà Zamora.

La mateixa nit prengué interinament possessió de la primera magistratura de l'Estat el senyor Martínez Barrio, el qual s'instal·là seguidament al Palau Nacional.